

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích projednal ve veřejném zasedání konaném dne 30.11.2009 v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Vladimíry Hájkové a soudců JUDr. Jana Štíchy a JUDr. Pavla Šilhavického odvolání:

- obž. XXXXXXXXX
- státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Českých Budějovicích,

proti rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 29.7.2009, č.j. 3 T 68/2008-710, a rozhodl **t a k t o** :

Podle ust. § 258 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr. řádu se z podnětu odvolání obžalovaného xxxx a státního zástupce napadený rozsudek **č á s t e č n ě z r u š u j e** , a to v bodě 1) rozsudečného výroku, jímž byl obžalovaný uznán vinným trestným činem podpory a propagace hnutí směřujících k potlačení práv a svobod člověka podle § 206 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákona, a dále ve výroku o trestu.

Podle § 259 odst. 3 tr. řádu se znovu rozhoduje takto:

Obžalovaný

XXXXXXX ,

nar.
trvale bytem
nyní ve vazbě ve Vazební věznici,

u z n á v á s e v i n n ý m t í m , ž e

dne 8.1.2007 objednal se záměrem další distribuce u firmy APLAUS, Jana Peterková, Křenovice čp. 106, IČ 16893085, výrobu 600 ks hudebního CD s názvem TRIUMH OF THE WILL, které nahrála hudební skupina IMPERIUM, jehož je zpěvákem, a následně dne 11.1.2007 objednal dalších 16 ks stejnojmenného CD titulu, vše osobně odebral dne

15.1.2007 po hotovostní úhradě, přičemž nejméně o písničkách „Fucking reds“ (Zasraní rudí), „Zářící runy“, „Schwarz – Weiss – Rod“ (Černá – bílá – červená), „Vytrvej“, „You want“ (Ty chceš), „Terror“ a „Vzdorující“ jsou obsaženy texty, které obsahují nenávisť k výlučným skupinám osob, návod k násilným akcím s cílem popírání práv a svobod výlučných skupin osob (konkrétně nebílých ras) a oproti tomu nadřazenost a nutnost boje lidí „jednoho národa“ (jde kupř. o texty „září runy vyzývají do útoku válečnou jízdu“ nebo „Evropa do války volá za jeden národ bojovat“, dále „bez slitování vůči vám, teror platí na vás, krvavá lázeň se blíží“), obžalovaný rovněž zajistil tisk obalu CD (tzv. bookletu) obsahujícího mj. slovní označení hnutí Národní odpor a obrazové symboly, texty a další znaky, jež se vzájemně doplňují a podporují a ve svém kontextu jsou oslavou osoby Adolfa Hitlera, propagací nacismu, neonacismu, rasismu a rasové nesnášenlivosti;

uvedeného jednání se obžalovaný dopustil v úmyslu propagovat hnutí Národní odpor, jehož ideologií je národní socialismus a hlásající zejména národnostní a rasovou nesnášenlivost;

po výrobě CD je obžalovaný dílem distribuoval nezjištěným osobám a dílem je předal dalším členům hudební skupiny, kteří jej dále distribuovali, a zorganizoval také veřejnou produkci nahrávek, která se uskutečnila nezjištěného dne v období od 15.1.2007 do konce měsíce ledna 2007,

t e d y - propagoval hnutí, které prokazatelně směřuje k potlačení práv a svobod člověka a hlásal rasovou zášť a takový čin spáchal tiskem a jiným podobně účinným způsobem,

č í m ž s p á c h a l

trestný čin podpory a propagace hnutí směřujících k potlačení práv a svobod člověka dle § 260 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákona,

a o d s u z u j e s e

za uvedený trestný čin a dále za sbíhající se trestný čin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 201 odst. 1 tr. zákona, ohledně něhož zůstal napadený rozsudek nedotčen,

podle § 260 odst. 2 tr. zákona za užití § 35 odst. 1 tr. zákona k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody na 3 (tři) roky.

Podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zákona se obžalovaný pro účely výkonu trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 49 odst. 1 tr. zákona a § 50 odst. 1 tr. zákona se obžalovanému dále u k l á d á trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů na 2 (dva) roky.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem byl obž. uznán vinným trestným činem podpory a propagace hnutí směřujících k potlačení práv a svobod člověka, kdy v písemném vyhotovení rozhodnutí nesprávně uvedeno zákonné ustanovení tohoto deliktu podle § 206 odst. 1, 2 písm. a) tr.

23To 807/2009

zákona, a trestným činem ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 201 odst. 1 tr. zákona. Za tyto byl odsouzen podle § 260 odst. 2 tr. zákona za užití § 35 odst. 1 tr. zákona k úhrnnému trestu odnětí svobody na tři roky, pro jehož výkon byl podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zákona zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 49 odst. 1 tr. zákona a § 50 odst. 1 tr. zákona byl obžalovaný dále postižen sankcí zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů na dva roky.

Podle skutkových zjištění nalézacího soudu se obž. deliktu, jehož objektem je ochrana základních a občanských práv a svobod, zejm. rovnoprávnost všech lidí, dopustil tím, že:

dne 8. 1. 2007 objednal se záměrem další distribuce u firmy APLAUS, Jana Peterková, Křenovice 106, IČ 16893085, výrobu 600 ks hudebního CD s názvem TRIUMH OF THE WILL, které nahrála hudební skupina IMPERIUM, jehož je zpěvákem, následně dne 11. 1. 2007 objednal dalších 16 ks stejnojmenného CD titulu, tyto odebral osobně po hotovostním zaplacení dne 15. 1. 2007, přičemž nejméně v písních „Fucking reds“ (Zasraní rudí), „Zářící runy“, „Schwarz-Weiss-Rot“ (černá-bílá-červená), „Vytrvej“, „You want“ (Ty chceš), „Terror“ a „Vzdorující“ jsou obsaženy texty, např. „září runy vyzývají do útoku válečnou jízdou“ nebo „Evropa do války volá za jeden národ bojovat“, dále „bez slitování vůči vám, teror platí na vás, krvavá lázeň se blíží“, které obsahují nenávist k výlučným skupinám osob, návod k násilným akcím s cílem popírání práv a svobod výlučných skupin osob (romů a nebílych ras), nadřazenost a výlučnost a nutnost boje s neárijskými skupinami osob, tedy texty, které jednoznačně představují vazbu na soudobý neonacismus, např. v podobě hnutí pod názvem Odpor či Národní odpor, když obal CD titulu obsahuje mimo jiné slovní spojení Národní odpor, obrazové symboly, texty a další znaky, které se vzájemně doplňují a podporují a ve svém kontextu jsou též oslavou osoby Adolfa Hitlera, propagací fašismu, nacismu, neonacismu a rasismu a rasové nesnášenlivosti, když dílem došlo k distribuci nahrávek mezi širší veřejnost a dílem veřejnou produkcí.

Trestný čin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 201 odst. 1 tr. zákona obž. podle skutkových závěrů okresního soudu spáchal tím, že:

dne 8.2.2009 v době kolem 01:50 hodin řídil v Českých Budějovicích po Kijevské ulici motorové vozidlo tov.zn. Audi A6, RZ 2C9 1300 a při silniční kontrole byl hlídkou Policie ČR podroben dechové zkoušce přístrojem Dräger s pozitivním výsledkem 1,00 promile alkoholu v dechu, následným lékařským vyšetřením spojeným s odběrem krve byla zjištěna hladina alkoholu v krvi 0,97 promile.

Výše citované odsuzující rozhodnutí právní moci nenabylo. Proti tomuto podali v zákonné lhůtě odvolání státní zástupce i obž.

Obžalovaný podaný opravný prostředek vymezil do všech výroků napadeného rozsudku. Domáhá se zrušení odsuzujícího rozhodnutí v celém jeho rozsahu postupem podle ust. § 258 odst. 1 písm. a), b), c), d), e) tr. řádu a vydání rozsudku odvolacího soudu podle § 259 odst. 3 tr. řádu, jímž by byl obžalovaný pro zažalovaný skutek kvalifikovaný podle § 260 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákona zproštěn. Alternativně je odvolatelem činěn návrh na vrácení věci soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

Odvolatel v první řadě namítá, že v trestním řízení vůči jeho osobě vedeném byla porušena jeho práva na obhajobu a řádné objasnění věci. Stalo se tak zejm. tím, že okresní soud porušil zásady týkající se zachování totožnosti skutku. Jakkoli byl obžalován pro skutek

státním zástupcem kvalifikovaným jako příprava k trestnému činu podpora a propagace hnutí směřujících k potlačení práv a svobod člověka podle § 7 odst. 1 tr. zákona a § 260 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákona, odsouzen byl pro delikt dokonáný, a to na podkladě zcela odlišného skutkového děje. Odvolatelova námitka je jím odůvodňována doslovnou citací popisu skutku obžaloby a rozsudku a komparací jejich skutkových vět. V této souvislosti odvolatel poukazuje, že obžaloba se nikterak nezmiňuje o obalu CD. Vyjma závěrečné fáze hlavního líčení (poslední den jeho konání) bylo dokazování předchozí zaměřeno na text jediné písně s údajně závadovým textem.

Odvolatel namítá, že mu výše popsaným postupem okresního soudu byla dána možnost obhajoby pouze ve vztahu k jednání, jak je popsáno v obžalobě. Byl-li shledán vinným jiným skutkem, byla porušena jeho základní práva v trestním řízení se hájit. Odvolatelova obhajovací práva byla porušena rovněž tím, že mu byla, stejně jako jeho obhájci, odňata možnost předem se seznámit s obsahem znaleckého posudku, který byl stranám doručen bezprostředně před znalcovým výslechem. Skutek soudem kvalifikovaný jako trestný čin podle § 260 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákona nebyl dle odvolatele toliko zpřesněn, jak v odůvodnění tvrdí okresní soud, nýbrž nepřípustným způsobem rozšířen. Nalézací soud vytvořil skutek nový, pro který nebylo trestní řízení vedeno, a pro který Michal Moravec nebyl obžalován.

Napadenému rozsudku je odvolatelem vytýkáno, že na podkladě skutkových závěrů, jak tato ve výrokové části popsána, nelze dovodit, že by se obž. dopustil kriminálního jednání. Pakliže okresní soud shledal, že obžalovaný „*objednal a odebral hudební CD obsahující texty představující vazbu na soudobí neonacismus s tím, že obal CD titulu obsahuje mimo jiné slovní spojení Národní odpor, obrazové symboly, texty a další znaky, které se vzájemně doplňují a podporují a ve svém kontextu jsou též oslavou osoby Adolfa Hitlera, propagací fašismu, nacismu, neonacismu, rasismu a rasové nesnášenlivosti, a že dílem došlo k distribuci nahrávek mezi širší veřejnost a dílem veřejnou produkcí*“, nelze na podkladě těchto zjištění dovozovat, „*že by takto propagoval hnutí, které prokazatelně směřuje k potlačení práv a svobod člověka a hlásal rasovou zášť a takový čin spáchal tiskem a jiným obdobným způsobem*“.

Soud prvního stupně dle odvolatele nikterak neobjasnil, jakým způsobem měl obžalovaný hnutí výše uvedené propagovat. Vztah či vazba jedince k ideologii závadového hnutí není žádným činem, který by bylo možné kriminalizovat. Nebylo rovněž prokázáno, že by obž. Michal Moravec zapříčinil či umožnil distribuci nahrávek mezi širší veřejnost či realizoval veřejnou produkci díla. V tomto směru soudem užitá formulace „*došlo k distribuci*“ nepotvrzuje, že by na této měl účast.

Obžalobou je kriminální čin spatřován v tom, že mělo být jeho záměrem distribuovat hudební CD obsahující píseň, resp. písně, jejichž text vykazuje znaky mající vazbu na soudobý neonacismus, je-li v těchto oslavován nacionální socialismus, a mělo tak být jeho záměrem šířit neonacistické myšlenky. Nalézací soud však shledal, že obž. „*měl podporovat hnutí Národní odpor či Odpor, jehož podstatou je šíření myšlenek neonacismu, antisemitismu, rasové nesnášenlivosti a oslavy osoby Adolfa Hitlera a dalších čelních osob Německa v letech 1933-1945*“. Rozdíl skutkové věty obžaloby a skutkových závěrů popsaných v rozsudečném výroku shledává odvolatel natolik odlišné, že představují změnu podstaty skutku.

Při veřejném zasedání, jež bylo na podkladě žádosti obž. konáno v jeho nepřítomnosti, obhájci, které si obžalovaný pro své zastupování zvolil, doplnili, že rozšířením skutku oproti obžalobě, jímž došlo ke změně jeho podstaty, bylo kráceno právo obžalovaného na obhajobu. Odvolatelem je trestní řízení vůči němu vedené vnímáno jako politický proces, jehož výsledkem má být postih skupiny osob projevujících pravicově extrémní myšlenky označované za neonacismus. Nebylo však nikterak konkretizováno, jaké hnutí jím mělo být propagováno. Obžalovaný tak má být postihován za své smýšlení. Pakliže odvolatelem bylo připuštěno, že by existovala skupina nesoucí název Národní odpor a tato by byla považována za hnutí potlačující práva a svobody člověka a obžalovaný byl jejím členem, neznamená to, že by toto mělo být obsahem CD propagováno. Dovozuje-li nalézací soud, že texty nahrávek, jež jsou na CD zaznamenány, obsahují výzvy k rasové nesnášenlivosti, oponuje odvolatel, že tyto neobsahují žádných výzev k útisku jakékoli rasové či národnostní skupiny. Jestliže nalézací soud k osvětlení obsahu posuzovaného nosiče zadal znalecký posudek, nelze dovozovat, že jeho obsah je srozumitelný byť pro středoškolsky či vysokoškolsky vzdělané lidi České republiky, jejichž značné procento neovládá anglický jazyk. Dle obhajoby je zjevné, že ten, kdo sestavoval obal CD, byl veden snahou, aby tento neobsahoval ničehož závadového.

Obhajobou je podrobně poukazováno na konkrétní rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky, jež se problematikou podpory a propagace hnutí směřujících k potlačení práv a svobod člověka zabývají. Touto je dovozováno, že v posuzovaném případě nebyl prokázán úmysl obžalovaného v rámci tvrzené propagace k výše uvedenému ovlivňovat další osoby.

Odvolatelem je krajskému soudu navrženo zopakovat důkaz přehráním CD, který je předmětem posouzení. Dále jím je navrženo zadání znaleckého posudku z oboru psychologie, jehož předmětem by bylo posouzení, zda CD obsahuje tzv. podprahové symboly závadového charakteru způsobilé propagace hnutí směřujícího k omezení práv a svobod člověka. Další znalecký posudek by měl být zadán k posouzení, zda má CD včetně svého obalu trestně relevantní kriminálně závadový obsah. V této souvislosti odvolatel namítá, že zpracovatelé ústavního posudku zadaného soudem hodnotí symboly, které na tzv. bookletu zobrazeny nejsou, o nichž se jen domnívají, že by na tomto zobrazeny být mohly.

I ohledně dále soudy posuzovaného skutku se odvolatel domáhá zrušení odsuzujícího výroku, a to s poukazem na objasněná zjištění ohledně výše alkoholémie, jíž byl při řízení motorového vozidla ovlivněn. Pakliže tato nedosáhla hranice 1 g/kg a nejde tak o kriminální delikt, navrhuje odvolatel vydání rozhodnutí, jímž by věc byla postoupena k přestupkovému řízení.

Státní zástupce se podaným opravným prostředkem vymezeným proti výroku o trestu domáhá zrušení napadeného rozsudku z důvodu podle ust. § 258 odst. 1 písm. e) tr. řádu a vydání rozsudku odvolacího soudu, jímž by obž. při nezměněném výroku o vině byl za užití § 35 odst. 1 tr. zákona uložen „souhrnný“ nepodmíněný trest odnětí svobody v jedné třetině rozpětí zákonné trestní sazby ust. § 260 odst. 2 tr. zákona se zařazením do věznice s ostrahou. Odvolatel hodnotí obžalovanému uložený postih jako nepřiměřeně mírný. Trest tomuto uložený na samé spodní hranici zákonných možností neodpovídá zjištění o neexistenci některé z polehčujících okolností. Trestanému naopak přitěžuje, že se souběžných kriminálních činů dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení. Pakliže pohružka

výkonem trestu obžalovaného k nápravě nepřiměla, patří se jej dle odvolatele postihnout sankcí důraznější.

V rámci veřejného zasedání byl opravný prostředek státním zástupcem podaný v neprospěch obžalovaného rozšířen. Vyjma zpřísnění obž. ukládaného postihu navrhl státní zástupce upřesnění popisu skutku v rozsudečném výroku tak, aby jím byla deklarována zjištění, že obž. CD propagoval myšlenky soudobého neonacismu tím, že nahrávky závadového obsahu distribuoval a zorganizoval jejich veřejnou produkci.

Podle § 254 odst. 1 tr. řádu odvolací soud, nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolání podle § 253 tr. řádu, přezkoumá zákonnost a odůvodněnost těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo odvolání podáno, jakož i správnost postupu řízení, které jejich vydání předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž byl opravný prostředek podán.

Mají-li však vytýkané vady svůj původ v jiném výroku než-li v tom, proti němuž bylo odvolání podáno, přezkoumá odvolací soud i správnost takového výroku, na který v odvolání napadený výrok navazuje, jestliže oprávněná osoba proti němu tento opravný prostředek mohla podat (§ 254 odst. 2 tr. řádu).

Podá-li oprávněná osoba odvolání proti výroku o vině, přezkoumá odvolací soud podle § 254 odst. 3 tr. řádu v návaznosti na vytýkané vady vždy i výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad, bez ohledu na to, zda bylo i proti těmto výrokům odvolání podáno.

Krajský soud ve smyslu shora uvedených zákonných ustanovení, s přihlédnutím k námitkám podaného odvolání, přezkoumal napadený rozsudek, jakož i správnost postupu řízení, které jeho vydání předcházelo. Učinil pak následná zjištění a závěry:

Vzhledem k výše rozvedeným odvolacím námitkám obž. se odvolací soud v první řadě zabýval otázkou, zda v dosavadním řízení byla respektována jeho práva na obhajobu a řádné objasnění věci.

Z obsahu spisového materiálu je zjišťováno, že obž. byl u Okresního soudu v Českých Budějovicích obžalován dne 30.6.2008 pro skutek kvalifikovaný jako příprava k trestnému činu podpora a propagace hnutí směřujících k potlačení práv a svobod člověka podle § 7 odst. 1 tr. zákona a § 260 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákona. Krátce před ukončením dokazování v hlavním líčení prováděného došlo v dané trestní věci ke změně složení senátu. Neudělil-li obž. souhlas se čtením podstatného obsahu protokolu o hlavním líčení, bylo toto konáno znovu. Pakliže soudní znalec, který v dané trestní věci vypracoval znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví společenská závadovost textů a zástupných symbolů, znaleckou činnost ukončil, zadal předseda senátu vypracování znaleckého posudku, jehož obsahem mělo být posouzení zajištěného CD s nahrávkami hudební skupiny IMPERIUM s názvem TRIUMH OF THE WILL znaleckému ústavu Univerzita obrany Brno, Fakulta ekonomiky a managementu, katedra sociálních věd a práva. Opatření předsedy senátu bylo doručeno jak obž. Michalu Moravcovi, tak jeho obhájci (viz dodejky č.l. 650). Proti znaleckému ústavu ani proti zadání otázek nevznesla žádná z dotčených osob námitky. Vypracovaný znalecký

posudek byl okresnímu soudu doručen dne 21.7.2009, jeho zpracovatel byl vyslechnut v hlavním líčení, jež bylo konáno dne 29.7.2009.

Výše konstatováno, že mj. i obhájce obž. byl zpraven tím, že v trestním řízení bylo zadáno vypracování znaleckého posudku. Bylo-li jeho písemné vyhotovení do spisového materiálu založeno osm dní před konáním hlavního líčení, bylo v možnostech procesních stran, jež byly o termínu odročeného jednání vyrozuměny dne 24.6.2009, s jeho obsahem se seznámit. Nelze tak akceptovat odvolatelovu námitku o krácení jeho obhajovacích práv. Z protokolu o hlavním líčení konaného dne 29.7.2009 není zjišťováno, že by se obžalovaný či přítomná obhájkyň domáhali přerušení jednání, by se mohli s obsahem znaleckého posudku obeznámit (vlastní posudek je rozsahu devět stran). Naopak je zjišťováno, že obhájkyň byl zpracovatel posudku, který byl znaleckým ústavem pověřen k jeho obhajobě, podrobně k jeho obsahu dotazován, a to i s poukazem na konkrétní strany jeho písemného vyhotovení. Pakliže obžalovaný nevyužil svého oprávnění nahlédnout do spisu, kdy tento úkon nebyl před konáním hlavního líčení učiněn ani jeho obhájcem, a posléze nežádal o poskytnutí časového prostoru na poradu s obhájcem před výslechem zpracovatele posudku a s takovými námitkami, kdy tyto by měly vést k opakování důkazu, přichází až po vydání rozhodnutí, které mu neprospívá, v odvolacím řízení, nelze odvolatelovy námitky posoudit jinak než-li obstrukční.

Po přezkoumání dané trestní věci není senátem krajského soudu shledáno, že by řízení, ať již přípravné či ve fázi hlavního líčení, bylo poznamenáno takovou procesní vadou, jež by opravňovala postup podle ust. § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu. Rovněž odvolatelova námitka o porušení práv jeho obhajoby, neměla-li být zachována totožnost skutku, není shledána oprávněnou (blíže viz dále).

Lze shrnout, že okresní soud shledal, že obž. zorganizoval nahrání CD titulu TRIUMH OF THE WILL obsahující jím zpívané písně hlásající nenávist k výlučným skupinám osob, návod k násilným akcím s cílem popírání práv a svobod skupin osob, dále nutnost boje nadřazených s lidmi nearijského původu. Na podkladě provedených důkazů okresní soud zjistil vazbu obž. na hnutí Národní odpor, kdy jeho název je také obsahem bookletu posuzovaného díla. Okresní soud shledal, že CDromy obsahující písně výše uvedeného obsahu byly distribuovány, k jejich veřejné produkci došlo v lednu 2007 na tzv. křestu CD. (O veřejné produkci písní, jež jsou obsahem hodnoceného nosiče, se v podané svědecké výpovědi zmiňuje i , člen hudební skupiny IMPERIUM.)

V odůvodnění napadeného rozsudku okresní soud velmi podrobně rozvádí obsah písní, jež jsou obsahem zajištěného nosiče. Cituje jejich texty a specifikuje, na podkladě čeho shledává, že jejich obsah vyzývá k potlačení práv a svobod člověka a hlásá rasovou zášť. Současně okresní soud konkretizuje, na podkladě jakých zjištění shledává, že obžalovaný takto propaguje hnutí Národní odpor či Odpor vyznávající neonacistickou ideologii. Podrobně rovněž osvětlil, pro jaké důvody v návaznosti na obsah dokazování v hlavním líčení provedeného upřesnil skutkový děj. Byl-li ve skutku vymezeného obžalobou zmíněn text toliko jedné písně obsahující oslavu nacionálního socialismu a zjevnou vazbu na soudobý neonacismus, okresní soud se zabýval obsahem i nahrávek dalších. Patřičnou pozornost věnoval také obalu CD tzv. bookletu. Oproti skutkovým závěrům orgánů přípravného řízení okresní soud shledal, že obž. posuzovaným dílem zjevně propagoval hnutí Národní odpor či Odpor, kdy Manifest prvního z uvedených hnutí byl také z jeho dispozice zajištěn. Zajištěna byla rovněž fotografie, na níž je obž. zobrazen se skupinou osob, držící černou vlajku

s nápisem Národní odpor Praha. Texty nahrávek vybízí k rasové nesnášenlivosti a mají zjevný vztah k tzv. Třetí říši, vyzývají k válce, revoluci, teroru a postavení se nejmenovanému nepříteli. Tyto jsou doplněny grafikou obalu CD obsahujícího řadu zástupných symbolů příznačných pro neonacistickou ideologii.

Pro veškeré výše rozvedené důvody, jak jsou podrobně popsány v odůvodnění napadeného rozsudku, uznal okresní soud obž. vinným trestným činem podpora a propagace hnutí směřujících k potlačení práv a svobod člověka podle § 260 odst. 1 tr. zákona a spáchal-li takový delikt veřejnou prezentací a distribucí zvukového nosiče dále obsahujícího obrazové doplnění zástupných symbolů zjevně takové hnutí propagující, i dle jeho kvalifikované skutkové podstaty dle odst. 2 písm. a) tr. zákona.

Na podkladě provedených důkazů okresní soud dále shledal, že obž. řídil motorové vozidlo po předchozím požití alkoholických nápojů. Pakliže jeho alkoholémie byla takového rozsahu, že jeho způsobilost bezpečně ovládat řízení osobního automobilu byla vyloučena, kvalifikoval okresní soud jeho jednání jako trestný čin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 201 odst. 1 tr. zákona.

Dopustil-li se obž. výše uvedených souběžných deliktů ve zkušební době podmíněného odsouzení, postihl jej okresní soud již sankcí represivní, přímo spojenou s omezením osobní svobody, byť tuto vyměřil na samé spodní hranici zákonného rozpětí. Pro účely výkonu tříletého trestu obžalovaného dle ust. § 39a odst. 2 písm. c) tr. zákona zařadil do věznice s ostrahou. Za delikt na úseku dopravy byl obžalovaný potrestán dále sankcí zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů na dvě léta.

Odvolatel prvořadě namítá, že soud prvního stupně porušil svou povinnost rozhodovat jen o skutku, který je uveden v žalobním návrhu. K této odvolatelově námitce se patří uvést následně:

Dle respektovaných výkladových stanovisek nelze totožnost skutku chápat jen jako naprostou shodu veškerých skutkových údajů a okolností, jak tyto v obžalobě popsány, s výrokem rozsudečným. V návaznosti na obsah dokazování je soud povinen popis skutku, nezmění-li se jeho podstata, upravit tak, aby vystihoval objasněný děj posuzované události. Totožnost skutku je zachována, je-li zachována shoda buďto pachatelova jednání, byť je jím způsoben jiný následek než-li v obžalobě uvedeno, popř. tato je dána totožným následkem, třebaže byl způsoben jiným jednáním, než-li zjišťováno orgány přípravného řízení. Pro zachování totožnosti skutku rovněž postačuje, pakliže je dána shoda alespoň podstatných okolností pachatelova jednání a tímto zapříčiněného následku.

Obžaloba spatřovala kriminální jednání obž. stručně řečeno v tom, že tento se záměrem šíření neonacistických myšlenek mezi širší veřejnost zajistil výrobu hudebního nosiče obsahujícího nahrávku oslavující nacionální socialismus, přičemž k jeho následnému rozšíření nedošlo. Okresní soud po provedení poměrně obsáhlého dokazování, které bylo zaměřeno nejen na obsah písně ve výroku obžaloby výslovně zmíněné, ale i na nahrávky další a dále na obsah obalu CD tzv. bookletu, shledal dílo závadové v celém jeho rozsahu. Oproti skutkovým závěrům orgánů přípravného řízení bylo okresním soudem zjištěno, že CD uvedeného obsahu bylo distribuováno a veřejně prezentováno. Zdůraznit se patří, že veškerá tato zjištění se týkala totožného hudebního nosiče, jak v obžalobě popsán.

Bylo povinností soudu vlastní skutková zjištění k výše uvedenému učiněná popsat v rozsudečném výroku. Konkretizace skutkové věty nepředstavuje změnu podstaty objasňovaného skutku. Tento je zachován jak jednáním obž. spočívajícím v nahrávce a objednavce výroby CD obsahujícího texty vyzývající k rasové nesnášenlivosti, ale i následkem (účinkem) spočívajícím v propagaci hnutí směřujícího k potlačení práv a svobod člověka, k níž distribucí hudebního nosiče a jeho veřejnou prezentací došlo. Odvolatelovu argumentaci týkající se porušení jeho obhajovacích práv, namítá-li, že byl odsouzen za jiný skutek, než-li pro jaký byl postaven před soud, nelze akceptovat. Po celé trestní řízení byl obžalovaný zpraven tím, že je posuzována jeho trestní odpovědnost za obsah hudebního nosiče, jehož nahrání a výrobu zorganizoval a za nakládání s ním.

Podle § 7 odst. 2 tr. zákona je příprava k trestnému činu trestná podle trestní sazby stanovené na trestný čin, k němuž směřovala, pakliže zákon ve zvláštní části nestanoví něco jiného. Obdobné pravidlo platí i pro pokus trestného činu.

Jsou-li jednotlivá stádia trestného činu postihována dle téhož zákonného ustanovení, nemůže v daném případě býti uvažováno o přísnějším posouzení skutku oproti obžalobě. Podmínkou pro změnu právního posouzení proto nebyla opatření upravená ust. § 225 odst. 2 tr. řádu.

Trestného činu podpory a propagace hnutí směřujících k potlačení práv a svobod člověka podle § 260 odst. 1, 2 písm. a) tr. zák. se dopustí ten, kdo podporuje nebo propaguje hnutí, které prokazatelně směřuje k potlačení práv a svobod člověka nebo hlásá národnostní, rasovou, náboženskou či třídní zášť nebo zášť vůči jiné skupině osob, a takový čin spáchá tiskem, filmem, rozhlasem, televizí nebo jiným podobně účinným způsobem.

Objektem výše uvedeného deliktu je ochrana lidských práv, jeho pachatelem může býti kdokoli.

Stanoviskem trestního kolegia Nejvyššího soudu ČR ze dne 13.12.2006, sp.zn. Tpjn 302/2005, bylo deklarováno, že za hnutí ve smyslu § 260 odst. 1 tr. zákona se považuje skupina osob alespoň částečně organizovaná, byť třeba formálně neregistrovaná, směřující k potlačení práv a svobod člověka nebo hlásající národnostní, rasovou, náboženskou či třídní zášť nebo zášť vůči jiné skupině osob. Pro naplnění znaků této skutkové podstaty je nutné, aby hnutí existovalo v době, kdy jej pachatel podporoval či propagoval, a to byť v jeho modifikované podobě (např. neofašistické nebo neonacistické hnutí apod.).

Okresní soud z obsahu provedených důkazů shledal, že obž. je přinejmenším sympatizantem hnutí Národní odpor, tedy neregistrovaného hnutí, jež se dle obsahu svého manifestu ztotožňuje s ideologií neonacismu. Toto zjištění bylo soudem prvního stupně učiněno na podkladě poznatků z obsahu zajištěné fotografie (viz dříve) a z odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, z něhož se podává, že obžalovaný CD TRIUMF OF THE WILL poslal členům Národního odporu. Z dispozice obž. byl zajištěn Manifest Národního odporu, odkaz na toto hnutí je zřejmý také z obalu CD, na němž je výslovně zmíněno.

Patří se zdůraznit, že obsah posuzovaného hudebního nosiče je i bez znaleckého hodnocení dostatečně výmluvný. Netřeba znaleckého posudku pro závěry o tom, že obsahem nahrávek je rasová nesnášenlivost a výzvy k násilným projevům vůči lidem stojícím mimo

„jeden národ“ (kupř. text „*Evropa do války volá za jeden národ bojovat*“). Pakliže je takový text spojen s oslavou velkého Vůdce, kdy na bookletu konkrétně uvedeno: „*Jeho myšlenky, slova a činy, všechny tyto věci nesmí být nikdy a nikterak zapomenuty. Ba naopak, my jsme tu proto, abychom neustále připomínali, kdo opravu byl. Světu se musí připomenout pravda, kterou tento největší Vůdce všech dob hlásal, a to jakýmikoliv prostředky!*“ a nápisem Národní odpor, jímž je obal CD dále opatřen, netřeba k autorově záměru dalších komentářů. I další zobrazení bookletu jsou dostatečně výmluvné, by běžně vzdělanou populací byly vnímány jako zástupné symboly propagující ideologii národního socialismu. (Pozn. v jedné z nahrávek je národní socialismus prezentován jako správná cesta.) Konstatoval-li okresní soud, že uvedené je oslavou osoby Adolfa Hitlera, propagací nacismu, neonacismu, rasismu a rasové nesnášenlivosti, krajský soud se s těmito jeho závěry plně ztotožňuje.

Správně nalézací soud shledal, že konání obž. , který zorganizoval nahrání a výrobu hudebního nosiče výše uvedeného obsahu a zajistil tisk jeho bookletu (v jednom ze zaznamenaných telefonických hovorů obžalovaný vyjadřuje nevoli nad tím, že nekonkretizovaným subjektem byl tisk bookletu pro závadový obsah odmítnut), překročilo pouze projevy sympatií ke hnutí potlačujících práva a svobody člověka. Již samo množství nosičů vypovídá o tom, že tyto byly určeny k distribuci. Došlo také k veřejné prezentaci díla. K posledně uvedenému je z telefonických hovorů zaznamenáno, že k tzv. křestu CD došlo na koncertu v Českých Budějovicích, na němž bylo toto také distribuováno. Těmito je dále zaznamenáno, že to byl obž. , kdo zajišťoval místo konání koncertu a s volanými či volajícími se domlouval na obsahu svých výpovědí o jeho průběhu při příp. policejním výslechu.

Pakliže obž. prezentoval ideologii neonacistického hnutí výše uvedeným způsobem, propagoval tak jeho teze a cíle. Podněcoval-li zejm. k rasové nesnášenlivosti i veřejnou prezentací hudebního nosiče, dopustil se tak trestného činu podpory a propagace hnutí směřujících k potlačení práv a svobod člověka i dle jeho kvalifikované skutkové podstaty, tedy dle ust. § 260 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákona. Není žádných pochybností, že bylo záměrem obžalovaného distribucí posuzovaného hudebního CD a veřejnou prezentací jeho obsahu propagovat (popř. ještě více vystupňovat) rasovou nenávist. Jeho konání tak představovalo intenzivní zásah do základních lidských práv a svobod, společenská nebezpečnost projevu útočícího na základní lidské hodnoty je výrazná. Takovému jednání rozhodně nelze poskytovat zákonné ochrany s odkazem na svobodu projevu.

Jak z výše uvedeného zřejmé, krajský soud shledal býti dokazování provedené soudem prvního stupně za dostatečné pro objasnění skutkového děje. V rámci konaného hlavního líčení byl přehrán zvukový záznam hodnoceného nosiče. Hodnocení jeho kriminálně závadového obsahu je spíše otázkou právní. Stejně tak není případné posuzovat jeho obsah z psychologického hlediska. Dříve popsané odvolatelské důkazní návrhy tak nelze posoudit jako opodstatněné.

Byl-li navzdory konstatovaným závěrům krajským soudem napadený rozsudek částečně zrušen, a to ohledně skutku ve výroku popsaného v bodě 1), stalo se tak vzhledem ke zjevnému pochybení v užití právní kvalifikaci činu, kdy namísto správného označení podle § 260 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákona nesprávně uvedeno podle § 206 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákona. Byť mohlo jít toliko o pochybení písařské, podává se z obsahu protokolu o hlavním líčení, že s touto vadou byl napadený rozsudek vyhlášen. Současně odvolací soud v rámci vlastního rozhodnutí popsal ta skutková zjištění, která byla okresním soudem učiněna ohledně nakládání obž. hodnoceným hudebním nosičem, jež tento kromě členů hudební skupiny

IMPERIUM poskytl dalším nezjištěným osobám a zorganizoval také veřejnou produkci jeho nahrávek.

Pokud jde o delikt na úseku dopravy, ani senát krajského soudu nepochybuje, že obž. vzhledem k ovlivnění alkoholem nebyl způsobilý bezpečně ovládat motorové vozidlo. Od okamžiku, kdy tento řízení osobního automobilu vzhledem k policejnímu zákroku ukončil, do doby odběru krevního vzorku uplynula určitá doba. Obžalovaný dle svého vyjádření ukončil konzumaci alkoholických nápojů max. ve 22.00 hod. Dechová zkouška na alkohol u něho byla provedena po ukončení řízení motorového vozidla v 01.52 hod. Plynovou chromatografií z krevního vzorku obžalovanému odebraného v 02.15 hod. bylo zjištěno 0,97 g/kg alkoholu. I po zohlednění nejnižší hodnoty, jež je při odbourání alkoholu obvyklá (obecná absorpční hodnota činí 0,12 – 0,20 g/kg alkoholu za jednu hodinu), musel obž. v době, kdy osobní automobil řídil, býti ovlivněn alkoholem i v rozsahu nejméně 1 g/kg.

Podle poznatků lékařské vědy není žádný, tedy ani nadprůměrně disponovaný řidič, schopen bezpečně ovládat motorové vozidlo, dosáhne-li hladina alkoholu v jeho krvi nejméně 1,00 g/kg (1 promile). V tomto směru není třeba provádět dalších důkazů.

Obž. , jsa ovlivněn alkoholem, řídil motorové vozidlo, tedy vykonával činnost, při které hrozí nebezpečí pro život a zdraví lidí i značné poškození majetku (hmotnost a motorická síla vozidla může způsobit vážné destrukční následky), v pozdní večerní době, třebaže dle vlastního vyjádření byl nemocen, užíval antibiotika a další léky. Tento obžalovaný udávaný stav sám o sobě nepochybně omezoval jeho způsobilost k řízení motorového vozidla. Pakliže navzdory svému zdravotnímu stavu a užívaným medikamentům požíval před jízdou ještě alkohol, počínal si až hazardérsky.

Správným skutkovým zjištěním okresního soudu odpovídá tímto užitá právní kvalifikace. Obž. svým konáním naplnil znaky trestného činu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 201 odst. 1 tr. zákona, který spáchal formou přímého úmyslu. Odvolatelovy námitky, jež jeho trestní odpovědnost zpochybňují, nejsou shledány opodstatněné.

Jakkoli státní zástupce při závěrečném návrhu v hlavním líčení v rozporu s obsahem dokazování setrvává na právní kvalifikaci skutku, jak tato užitá obžalobou, a obž. navrhuje postihnout úhrnnou sankcí odnětí svobody vyměřenou nad dolní hranici zákonných možností, v rámci podaného opravného prostředku se domáhá jejího zpřísnění. Navrhuje, aby trest odnětí svobody byl obžalovanému vyměřen ve třetině rozpětí zákonné trestní sazby.

Obž. je postihován za dva souběžné trestné činy, kdy společenská nebezpečnost zejména prvního z těchto je výrazná. Pakliže není zjišťováno žádných okolností, jež by trestanému polehčovaly, lze odvolateli v obecné rovině přisvědčit, že sankce tomuto ukládaná mohla být stanovena v rozsahu vyšším, než-li na samé spodní hranici zákonných možností. Je-li obž. uložený postih vyměřen sice na spodní hranici rozpětí zákonné trestní sazby, ovšem již ve své nejpřísnější zákonné formě, jako sankce přímo spojená s omezením osobní svobody trestaného, nelze ji ani co do druhu a ani co do výměry označit za nepřiměřeně mírnou. Zařazení trestaného pro účely výkonu postihu do věznice s ostrahou odpovídá pravidlům, jak tato upravena ust. § 39a odst. 2 tr. zákona.

Pro úvahy o potrestání obž. významná skutečnost, že tento se objasněných deliktů dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení. Ze spisového materiálu Okresního soudu v Českých Budějovicích vedeného pod sp.zn. 29 T 159/2003 je zjišťováno, že tímto soudem je chování odsouzeného ve zkušební době podmíněného odsouzení sledováno, aktuálně bude posuzováno, zda se v rozhodném období osvědčil či osmnáctiměsíční trest odnětí svobody vykoná. Lze-li spíše očekávat rozhodnutí negativní, může tato okolnost býti zohledněna i v tomto řízení.

Pakliže okresní soud obžalovaného postihoval i za delikt na úseku dopravy, správně mu dále uložil sankci zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů, jejíž vyměření na dva roky je zcela odpovídající společenské škodlivosti posuzovaného ohrožovacího deliktu.

Pro veškeré výše rozvedené důvody bylo odvolacím soudem rozhodnuto, jak v rozsudečném výroku uvedeno.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně (§ 265c tr.ř., § 265e odst. 1 tr.ř.).

Dovolání mohou podat

a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i neprospěch obviněného,

b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr.ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr.ř.) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až 1) nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda jej podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr.ř.).

Krajský soud v Českých Budějovicích dne 30.11.2009

23To 807/2009

JUDr. Vladimíra H á j k o v á , v.r.
předsedkyně senátu

Za správnsot vyhotovení:
Monika Vlachová